

นั่งไปเรื่อย ๆ เดียวก็เห็นเอง เพราะสิ่งนี้มีอยู่แล้วในตัว หลักวิชชา
ก็มีอยู่ เหลือแต่ว่าเราจะชวนขยายแค่ไหน ขยันหรือขี้เกียจ ถ้าขยันก็
ถึงได้เร็วหน่อย ถ้าขี้เกียจก็ถึงช้า บางทีซ้ำข้ามภพข้ามชาติกันทีเดียว
ความขี้เกียจอันตรายถึงขนาดข้ามภพข้ามชาติ เพราะฉะนั้นต้องขยัน
นะลูกนะ

๒๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

มีสิทธิเข้าถึงทุกครั้งที่นึก

วันวันที่ ๘ ของการเข้าพรรษาที่มีชื่อว่า พรรษาแห่งการบรรลุธรรม
พระเห็นพระ เณรเห็นพระ โยมเห็นพระ จะนับกันไปเป็นวัน ๆ จะได้กระตุ้น
เตือนจิตสำนึกของเราให้ตื่นตัวเกี่ยวกับเรื่องการแสวงหาสิ่งที่มีคุณค่าที่สุดของ
การเกิดมาเป็นมนุษย์ในแต่ละครั้ง เผลอประเดี๋ยวเดียว ๘ วันแล้ว เหลือเวลา
อีกไม่กี่วันเท่านั้นก็จะออกพรรษาแล้ว

เรามีสิทธิเข้าถึงองค์พระ เห็นองค์พระได้ทุกวัน

วันหนึ่งมีสิทธิเข้าถึงได้หลายครั้ง

ทุกครั้งที่เรานึกถึงพระ เรามีสิทธิเห็นพระ

เรามีสิทธิทุกครั้ง...ที่เรานึกถึง

บางทีตรงนี้เราไม่ค่อยได้คิดกัน จริง ๆ แล้วเรามีสิทธินะ เราลองนึกถึง
มหาธรรมกายเจดีย์ในกลางท้องฟ้า เราเห็นนะ แต่จะชัดหรือไม่ชัดอีกเรื่องหนึ่ง
แต่เราเห็น เพราะฉะนั้นเรามีสิทธินึกถึงพระ แล้วก็เห็นพระได้วันหนึ่งหลายครั้ง

และได้ทุกวันเลย แต่ชัดหรือไม่ชัดอีกเรื่องหนึ่ง ขึ้นอยู่กับว่าใจเราจะเอียงแค่ว่าไหน ถ้าใจเราหยาบภาพก็จะไม่ค่อยชัด ใจจะเอียงมันก็ชัดขึ้น

ความชัดก็มีหลายระดับ ตั้งแต่ชัดน้อยกว่าลืมตาเห็น ชัดเท่าลืมตาเห็น หรือชัดยิ่งกว่าลืมตาเห็นเพิ่มขึ้นไปเรื่อย ๆ ขึ้นอยู่กับหยุดกับนิ่ง เพราะฉะนั้นมาถึงบรรทัดนี้ ประโยคนี้ เราจะมีความรู้สึกว่าไม่ยากเลย

ถ้านึกได้ก็เห็นได้ เห็นไม่ได้เพราะเราไม่ได้นึก ถ้าเราได้กินข้าวก็อิ่มได้ ถ้าเราไม่ได้กินก็ไม่อิ่ม ก็ง่าย ๆ แค่นั้น แต่เราก็นึกกันไม่ค่อยจะถึง

๑) ทุ่มเทพธัพยากรเพื่อความรู้ที่แท้จริง

มีอิริยาบถหนึ่งที่พญามารกล้วนนึก สะดุ้งพรีบทั้งภพเลย คือ อิริยาบถนั่งสมาธิ เพราะกลัวใจคนหยุด คนใจหยุดนี้พญามารกล้วนมาก ๆ เสียตายชาวโลกเขาไม่รู้เป้าหมายของชีวิต เพราะฉะนั้นจึงดำเนินชีวิตผิดพลาดบ้าง ไม่สมบูรณ์บ้าง และก็เสียเวลากันไปมากมาย ห่างไกลจากเป้าหมายชีวิตที่แท้จริง

ถ้ามนุษย์ทั่วโลกเข้าใจว่า เกิดมาเพื่อทำพระนิพพานให้แจ้ง หรืออย่างน้อยก็มาสร้างบารมี โลกจะหมุนไปในทางบวกเลย เสียตายว่าชาวโลกแสวงหาความรู้ที่ไม่ค่อยจะเกิดประโยชน์อย่างแท้จริงสักเท่าไร แล้วก็ทุ่มเทพธัพยากรไปเพื่อสิ่งที่ไม่ค่อยจะเป็นประโยชน์ ถ้าหากเขาทุ่มเทพธัพยากรมาเพื่อให้มวลมนุษยชาติค้นคว้าความรู้ที่แท้จริง เพื่อไปสู่จุดหมายปลายทางของชีวิตได้ ถ้าคิดอย่างนี้พร้อมกันเมื่อไร โลกก็เกิดสันติสุขในตอนนั้นเลย

เอาทรัพยากรทุกอย่างมาทุ่มเทเพื่อที่จะให้มวลมนุษยชาติได้แสวงหาความรู้ที่แท้จริง ที่จะเป็นประโยชน์ต่อตนเองและผู้อื่น ต่อเราและโลก ตอนนี้ก็ทุ่มเททรัพยากรเพื่ออย่างอื่น การค้นคว้าเทคโนโลยีแม้สูงขึ้นไปเรื่อย ๆ มันก็ได้แค่ให้ความความสะดวกสบายแก่การทำมาหากิน สะดวกขึ้น สบายขึ้น แต่ก็จะสะดวกสบายแค่นั้นก็ยังเมื่อย ยังแก่ ยังเจ็บ และก็ยังตาย

เดี๋ยวนี้มีมนุษย์พลาสติกเกิดขึ้นมาก เขาไปทำศัลยกรรมทุกส่วนของร่างกายด้วยไฮเทค แต่มันก็ปกปิดความจริงไม่ได้ ถึงจะอย่างไร้แล้วแต่ ในที่สุดก็ต้องแก่ ต้องเจ็บ แล้วก็ต้องตาย เทคโนโลยีที่เกิดขึ้นมากก็เพื่อทำมาหากิน ใครมีอะไรมาใหม่ ๆ คนก็สนใจ ก็ขายดี คนที่สู้เขาไม่ได้ก็ต้องพัฒนาตัวเอง ค้นเทคโนโลยีให้เท่าเขาหรือเหนือกว่าเขาเพื่อทำมาหากิน เรียกว่าก็ต้องแข่งขันกันเรื่องเทคโนโลยี

สมมติว่ารวย มีบ้านร้อยหลังก็ใช้ได้ทีละหลัง มีรถคันคันก็ใช้ได้ทีละคัน มีสร้อยหมีนเส้น อาจจะใช้ทีละหลายเส้นได้ แต่ถ้าใส่หมดเขาเรียกว่าโช้อาหารอร่อยก็ได้ทีละคำเท่านั้น เติงทองมีร้อยเตี๋ยงก็ใช้ได้ทีละเตี๋ยง จะรวยแค่นั้นก็ได้แค่นี้แหละ ยังข้าวเราก็ก่อนนี้ อร่อยแค่นั้นมันก็ได้แค่นี้ เพราะฉะนั้นทรัพยากรที่มีอยู่ ถ้าเอามารวมกันและทุ่มไปให้มนุษย์ได้ศึกษาความรู้ที่แท้จริง คือความรู้ที่จะทำพระนิพพานให้แจ้ง มวลมนุษยชาติก็จะเข้าถึงสันติสุขภายในพ้นทุกข์เลย

ทั้ง ๆ ที่มันง่าย ๆ อย่างนี้ แต่มันไม่ง่ายอย่างนั้น เพราะมีสิ่งที่อยู่ฉากหลังบังคับอยู่ บังคับว่าอย่าไปเชื่ออย่างนั้น อย่าไปทำอย่างนั้น อย่าไปคิดอย่างนั้น ฉากหลังก็คือกิเลส ความโลภ ความโกรธ ความหลง ซึ่งเป็นกระแสเป็นพลังงานชนิดหนึ่งของพญามาร เขาเอาไว้บังคับมนุษย์ให้คิด ให้พูด ให้ทำ เรื่อง

โลก โกรธ หลง แล้วกวน ๆ กันอยู่อย่างนี้ จนหมดเวลาในโลกมนุษย์ แล้วก็ไปไหน ๆ กันเยอะเยอะเลย กว่าจะกลับมาเกิดเป็นมนุษย์อีกก็ยาก พอมาใหม่ก็คิดเหมือนเดิม พุดเหมือนเดิม ทำเหมือนเดิม วนกันไปอยู่อย่างนี้ตลอดเวลาเลย นี่เขาบังคับกันอยู่ข้างหลัง

บุญ ก็เป็นกระแสหรือพลังงานแห่งความดี ที่บังคับมนุษย์ให้คิดพูดทำแต่สิ่งที่ดี ๆ แล้วก็มิวิบาก คือมีผลที่ดี ๆ เกิดขึ้น พระกับมารก็ยังปะทะกันอยู่ อยากเห็นใหม่ละ จะเห็นมารได้ต้องเห็นพระก่อน

มรรคผลนิพพานอยู่ในตัวเรา เริ่มต้นที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ ด้วยวิธีการหยุดนิ่งเฉยที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ ซึ่งเป็นปากทางที่จะเข้าไปถึงพระในตัว พอถึงพระในตัวแล้ว เดี่ยวเราก็จะเปลี่ยนแปลงจากผู้ไม่รู้ก็มาเป็นผู้รู้ คนโง่กลายเป็นคนฉลาด สิ่งปกปิดก็จะเปิดเผยเมื่อไปถึงพระในตัว

๒๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

ต้องหนีกฎแห่งกรรมให้พ้น

วันนี้วันที่ ๙ ของการเข้าพรรษา พรรษานี้ชื่อว่า พรรษาแห่งการบรรลुธรรม พระเห็นพระ เณรเห็นพระ โยมเห็นพระ เป้าหมายชีวิตของมนุษย์คือทำพระนิพพานให้แจ้งและสร้างบารมี

ต้องทำพระนิพพานให้แจ้ง เพราะในวิภูสสารนั้นมีภัยมาก ที่สำคัญคือภัยในอบาย หากเราทำบาปก็จะไปเกิดเป็นสัตว์นรก เปรต อสุรกาย สัตว์เดรัจฉาน เป็นต้น แม้ในมนุษย์ก็มีภัยสารพัดภัยเลย จะเกิดเป็นอะไร